

har mistet deres Arbejdsevne, skal have saa meget at leve af, at de ikke behøver at lide Nød i deres Livsaften. Men det synes jo at skulle være saa, og der er saa ikke andet at gøre for os, der ønsker, at de skal have saa meget, at de kan leve af det, end at rejse en Folkestemning herfor. Jeg er bange for efter den Stilling, Partiet Venstre i Fjor tog til denne Lov, at der ikke er anden Vej end at faa det Flertal, der nu hersker i Landet, erstattet med et andet og mere humanitært med Hensyn til dette Spørgsmaal. For de gamle Skyld kan det ikke ske for snart, og jeg tror, vi ude i Landet vil faa god Hjælp blandt de gamle Mennesker, der er blevet skuffet ved denne Lovs Gennemførelse. Den omtalte Sogneraadsformand gjorde mig opmærksom paa, at i denne Lov, som han i Parentes bemærket ønskede aldrig var blevet vedtaget, var der visse Ting, som forekom ham meget urimelige. Han fortalte mig — jeg maa maa-ske til Beroligelse for ærede Medlemmer af Venstre oplyse, at det er en god Venstremand, men for øvrigt en human Mand overfor de gamle —, at i denne Kommune som i mange andre var nogle gamle Mennesker, som ikke var syge, men aldeles arbejdsdygtige — det drejede sig kun om nogle faa —, anbragt i Plejehjem, og nu havde Sogneraadsformanden meget nøje gennemset Aldersrenteloven og sammenlignet Satsene med, hvad det kostede den vedkommende Kommune at have disse Mennesker anbragt i Plejehjem, og han var kommet til det Resultat, at hvis det ikke var muligt for Kommunen at yde mere, end Loven tillader, kunde disse Mennesker ikke blive i Plejehjemmene, og han fandt det ganske urimeligt, om Sogneraadet skulde rive dem bort fra disse Plejehjem. Jeg gav ham naturligvis Medhold heri. Saa sagde jeg: Men det maa dog være saaledes, at saadanne Plejehjem kan komme ind under Begrebet Alderdomshjem. Ja, det havde han talt med Amtskontoret eller Folk paa Amtskontoret om, men de havde givet ham Medhold i, at noget saadant kunde neppe ventes. Det mener jeg er højst urimeligt, og jeg vil derfor henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa dette Forhold. Loven træder jo i Kraft den 1. April, og Ministeriet udsender før den Tid Cirkulærer til Forstaaelse af Loven. Nu er det sandsynligt, at et Cirkulære angaaende Aldersrenteloven skal udsendes nogle Maaneder, før den skal træde i Kraft, og Udsendelsen er maaske

nær forestaaende. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at tænke over dette Forhold og fortolke Loven saa humanitært, som det er ham muligt, og i alt Fald saaledes, at Sogneraadsformanden i Vendsyssel og andre Ledere af kommunale Raad ikke skal komme i den Situation, at de bliver nødt til at tage saadanne Mennesker bort fra deres Plejehjem. Thi det er sikkert rigtigt, at der findes adskillige saadanne Mennesker omkring i Landet anbragte i Plejehjem, som ikke kan komme ind under Begrebet syge, men som er anbragt der, fordi de ikke er i Stand til at sørge for sig selv, ikke har Erhvervssevne og ofte heller ikke er i Stand til at pleje sig selv. Jeg tror, det vilde blive hilst med stor Tilfredshed, om en saadan Fortolkning kunde blive givet af den højtærede Minister.

Den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. A. C. Mortensen, talte om Toggangen til og fra Viborg. Det er rigtigt nok ikke Viborg alene, det er galt med, thi det synes, som om Statsbanernes meget mægtige Ledelse har glemte Nordjylland under Forbedringen af Toggangen her i Landet. (*L. Kvist: Ogsaa Løgstør!*). Ja, ogsaa Løgstør. Jeg vil gerne gøre nogle Bemærkninger herom. Vi kan nemlig ikke forstaa oppe i Aalborg og længere Nord paa, hvorfor vi skal være Stifbørn. Nu er det sikkert rigtigt, at der er gjort meget for at forbedre Toggangen her i Landet efter Krigtidens Indskrænkninger, og mange Steder nærmer man sig meget stærkt de Forhold, der var før Krigen, men hos os der Nord paa mærker vi meget lidt til disse Forbedringer. Vi havde haabet, at den sidste Forandring af Togplanen havde givet os en noget bedre Toggang, men vi blev sørgeligt skuffet. Baade Grundejerforeningen, Handelsforeningen og forskellige andre Organisationer har været paa Tæerne for at faa dette Forhold forandret, men det er alt-saa ikke sket. Jeg skal nævne nogle enkelte Tilfælde. Vi havde før Krigen et ganske dejligt Tog, der gik her fra København ved 12¹/₂-Tiden om Middagen. Det var et Eksprestog, der for gennem Sjælland, Fyn og Jylland og naaede til Aalborg Kl. 11⁵⁹ om Aftenen, men det er ganske forsvundet. Vi havde ogsaa et Tog, der gik fra Aalborg ved 5-Tiden om Morgenen og naaede til København ved 5-Tiden om Eftermiddagen; det er ogsaa helt borte af Køreplanen. Man kan vel ikke vente at faa nogen Forandring i dette